

er føjet til § 7. — Maa jeg over for de Udtalelser, som det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre) kom med, og som jeg for øvrigt er enig med ham i, med Hensyn til Sygekassernes Virksomhed over for Barselhjælp, sige, at jeg kunde forstaa, om han var kommen med disse Udtalelser samtidig med, at han havde givet Forslaget i § 7 sin Tilslutning. Thi det er jo sikkert, at er der noget, der kunde bidrage til, at Sygekasserne vilde føle sig opfordrede til netop at yde Hjælp under Barselaffærer, turde det være det, at vi ved Lovgivning havde bestemt, at der skal gaa en vis kortere eller længere Tid, forinden de paagældende kunne begynde at fortjene noget. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa. Jeg haaber, at det skal lykkes ogsaa at faa den Bestemmelse, som Flertallet har foreslaaet med Hensyn til § 7, vedtagen, og jeg skal da kun anbefale at stemme for Flertallets Ændringsforslag saavel til § 7 som ogsaa og navnlig det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 5 til § 1, 2det Stykke.

**Ellinger:** Maa jeg tillade mig at sige til den ærede sidste Taler, at jeg tror, at det vil være ham umuligt at godtgøre, at Indholdet af Ændringsforslaget Nr. 48 er en Overgangsbestemmelse. Man kan jo dog ikke kalde de Bestemmelser for Overgangsbestemmelser, som ere gyldige lige saa længe som Loven er gældende. Hvis denne Lov ikke bliver revideret i Løbet af 20 Aar, gælder det, der staar i Ændringsforslaget Nr. 48 jo i alle disse 20 Aar. Det kan man ikke kalde en Overgangsbestemmelse. En Overgangsbestemmelse i en Lov er en saadan, som vedrører Forhold i den nærmeste, kortere eller længere Tid, efter at Loven er traadt i Kraft, men som derefter gaar ud, og saa træder Loven fuldt ud i Kraft. Men det er der ikke Tale om her; faktisk er Ændringsforslag Nr. 48 gældende Lov, lige indtil denne Lov bliver forandret, det kan altsaa ikke kaldes en Overgangsbestemmelse, og Indholdet maa derfor henføres under de almindelige Lovbestemmelser og ikke til Afsnittet om Overgangsbestemmelser.

**Svensden:** Da der er blevet gjort adskillige Indvendinger mod det Par Ændringsforslag, som jeg forleden Dag havde den Ære at anbefale det høje Ting, og de Bemærkninger, jeg den Gang gjorde over for disse Forslag, skal jeg nu her søge ganske kort at svare de enkelte Medlem-

mer, som have udtalt sig desangaaende. Først maa jeg maaske sige til den højt-ærede Minister, at det selvfølgelig glædede mig at høre, at han til Dels har kunnet tiltræde disse to Ændringer og ikke anser dem for at gøre Loven daarligere, men at de maaske tværtimod kunne bidrage til at lette Loven dens Gang gennem Rigsdagen. Til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen), som jo for Resten — i hvert Fald sagde han det — ikke vilde beskæftige sig ret meget med de Bemærkninger, jeg var fremkommen med forleden Dag, maa jeg dog gøre nogle enkelte Bemærkninger. Han mente, jeg havde citeret ham forkert, at jeg havde talt om, at hans Ændring forbød ogsaa Forældre at lade deres Børn arbejde hjemme. Det har jeg for Resten ikke sagt den Dag; det var slet ikke min Mening i hvert Fald, at min Udtalelse skulde forstaaes paa den Maade. Jeg tænkte kun at tale om de Børn, som havde Arbejde for andre, men for øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem, at saaledes som hans Ændringsforslag lyder, tror jeg ikke, det kan forklares eller fortolkes paa anden Maade, end at det absolut maa drage alle Børn med ind under Lovens Bestemmelser. Ganske vist staar der i Ændringsforslaget, hvor Bestemmelsen staar om Børn, der ikke maa arbejde før det 10de Aar, en Undtagelse med Hensyn til dem, som arbejde for Forældre eller Værger. Men naar han i det næste Stykke kommer til at omtale Børn, der arbejde mellem det 10de og 14de Aar, finder der ingen Undtagelse Sted, og jeg tror ikke, at det kan forklares paa anden Maade end, at absolut alle arbejdende Børn i den Alder maatte falde ind under Lovforslagets Bestemmelser. Men det har jo mindre Betydning, eftersom det ærede Medlem selv mener, at han ikke har ment dette med Ændringsforslaget; saa kunde det jo blive rettet, hvis det bliver vedtaget, hvad jeg nu gaar ud fra, at det ikke gør. Jeg skal kun gøre lige et Par Bemærkninger til det ærede Medlems Udtalelser angaaende § 7. Der mente han, at det vilde han ikke komme ret meget ind paa, fordi den Maade, hvorpaa jeg havde talt angaaende disse fødende Kvinder, var i høj Grad hans Natur imod og ham saa fjernt, at han slet ikke vilde komme nærmere ind derpaa. Det skal jeg heller ikke. Jeg tror i det hele taget, at det ærede Medlems og mine Begreber om, hvad der kaldes Usædelighed, ere meget vidt forskellige. — (*Meyer: Hør!*) . . . Der er et æret Medlem, som siger